

عنوان مقاله:

اثربخشی بازی درمانی بر سازگاری اجتماعی و شادکامی دانش آموزان ابتدایی

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی فقه، حقوق، روانشناسی و علوم تربیتی در ایران و جهان اسلام (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

بهاره احمدی - کارشناسی ارشد علوم تربیتی، آموزش ابتدایی، بوکان

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش بررسی اثربخشی بازی درمانی بر سازگاری اجتماعی و شادکامی دانش آموزان ابتدایی بود. روش مورد استفاده در این تحقیق نیمه آزمایشی و به صورت طرح پیش آزمون - پس آزمون با گروه کنترل است. جامعه آماری دانش آموزان دختر ابتدایی پایه ششم شهر بوکان در سال تحصیلی ۱۴۰۳-۱۴۰۲ بود. با توجه طرح تحقیق، تعداد ۳۰ نفر از دانش آموزان ابتدایی به عنوان نمونه آماری، به روش نمونه گیری هدفمند انتخاب و در دو گروه کنترل و آزمایش قرار گرفتند. ابزار پژوهش پرسشنامه استاندارد بود. برای سنجش سازگاری اجتماعی از پرسشنامه سازگاری اجتماعی سینها و سینگ و برای سنجش شادکامی از آزمون شادکامی آکسفورد (فرم کودک) رافی استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل داده ها از شاخص های آماری میانگین، آزمون کوواریانس استفاده شد. یافته های تحقیق بعد از جلسه بازی درمانی نشان دادند که بین گروه کنترل و آزمایش از لحاظ سازگاری و شادکامی تفاوت معنی داری وجود دارد ($\text{Sig} < 0/05$) یعنی بازی درمانی بر افزایش سازگاری اجتماعی و شادکامی دانش آموزان اثربخشی معنی داری دارد.

کلمات کلیدی:

بازی درمانی، سازگاری اجتماعی، شادکامی، دانش آموزان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2018303>

